

περί του ζητήματος τούτου σήμερον, πρὸς ὀδηγίαν καὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων. Ἐστὼ βέβαιος ὁ κ. Βάφας ὅτι ἡ περί τῆς ἐπιδημίας καὶ τῆς καταστολῆς αὐτῆς γνώμη του θὰ ἀκουσθῆ πανταχοῦ μετὰ συμπαιθείας καὶ εὐγνωμοσύνης. Ἐν μέσῳ τοῦ πατάγου, ὃν ἐξήγειρον ἄγονοι καὶ ἔμπαθεῖς συζητήσεις, μᾶλλον κομματικαὶ ἢ ἐπιστημονικαί, θὰ ἦτο παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν πόλιν μία φωνὴ ἐπιστήμονος, παρέχοντος πᾶσαν ἐγγύησιν ἐμβριθείας καὶ ἀμεροληψίας καὶ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς φιλαληθείας. Τὸ *Μὴ Χάνεσαι* παρέχει τῷ κ. Βάφᾳ μετ' εὐγνωμοσύνης τὰς στήλας του, καὶ παρακαλεῖ νὰ ἔχῃ τὴν προτίμησιν μεταξὺ τῶν φύλλων τῆς πρωτευούσης.

Δὸς του.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἐπειδὴ διάφοροι φιλανθρωπικαὶ ἐταιρίαι καὶ ἰδιῶται ἀνάλαβον τὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν τῆς πρωτευούσης, ἐρωτῶμεν ἂν αἱ δέκα χιλιάδες δραχμαὶ αἱ ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ ταμείου κατ' ἔτος χορηγούμεναι διὰ φάρμακα ἀπόρων χρησιμεύουσι πράγματι πρὸς τὸν φιλανθρωπικὸν τοῦτον σκοπὸν καὶ ποία παρέχεται περί τούτου ἐγγύησις. Ἐγνωστὸν ὅτι αὐλικοὶ ἱατροὶ εἶναι οἱ κκ. Πρετεντέρης, Μακκᾶς, Ὀρφανίδης, Βενιζέλος καὶ Παπαζήσης· εἰς τούτους δὲ χορηγεῖται ἡ πίστισις τῶν ἄνω ρηθέντων 10 χιλιάδων δραχμῶν. Ἄλλ' ἂν ἐπιτραπῆ ἡμῖν νὰ ἀμφιβάλωμεν ἂν οἱ μεγαλόσχημοι οὗτοι ἱατροὶ ἐπισκέπτονται πράγματι τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς καὶ χρησιμοποιοῦσι τὴν πίστισιν τῆς βασιλικῆς γενναιοδωρίας μόνον ὑπὲρ τῆς πενίας. Ἐκτός τοῦ κ. Παπαζήση τὸν ὁποῖον βλέπομεν ἀόκνως τρέχοντα

πρὸς τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν δὲν τολμῶμεν νὰ φητασθῶμεν ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες συγκαταβαίνουνσι τόσῃ χαμηλά.

Πρὸς ἐντελῆ ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ καθαρισμοῦ τῆς πόλεως ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας δέον νὰ γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ καλὴ του πρόθεσις· πρέπει νὰ κατορθώσῃ νὰ καταστήσῃ προσηκτικὰ τὰ ἀστυνομικὰ του ὄργανα, τῶν ὁποίων ἡ ἀδράνεια καὶ ὁ κυνισμὸς καὶ μάλιστα τῶν κατωτέρων ὑπερβαίνει πᾶν ὄριον καὶ ἐξαντλεῖ πᾶσαν ὑπομονήν. Πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν εἰς κλητῆρ κατὰ τὴν συνοικίαν τοῦ ἁγίου Φιλίππου εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν πολιτῶν περὶ λιμναζόντων ἀκαθάρτων ὑδάτων· ἀπῆντα «οὐφ ἀδελφὲ οἱ ἱατροὶ δὲν ξέρουν τί λένε.»

Ἄλλὰ καὶ οἱ συμπολίται ἡμῶν πρέπει νὰ γνωρίζωσι ὅτι ὀφείλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ συντελέσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως, καὶ ὄχι μόνον δι' αὐστηροῦς ἐκτελέσεως τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων νὰ ἀποφύγῃσι ἐπὶ τοῦ νὰ πλουτίζωσι τὰς ὁδοὺς μετ' ἀκαθαρσίας, ἀλλὰ νὰ μεριμνήσωσι σπουδαίως περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν οἰκιῶν των, ὅπου αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν δύνανται νὰ εἰσχωρήσωσιν. Ἡ ἰκαθαρσία τῶν ὁδῶν σχετικῶς εἶναι μικρὸν κακὸν ἢ ὅσον εἶναι ἡ ἀκαθαρσία τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν οἰκιῶν, ὅπου ὁ κῆρ κυκλοφορεῖ ὀλιγώτερον ἐλευθέρως καὶ ὅπου τὰ μιάσματα εὐρίσκουσι μονιμωτέραν τροφήν, τὰ μαγειρεῖα καὶ τοὺς ἀποπάτους.

ταὶ ἀνησύχως ἀναζητοῦντες ἀδιόρατα σημεῖα, ὃ αὐτὸς δὲ νευρικὸς κλονισμὸς ἐξακολουθεῖ ὑποστηρίζων τὸ βῆμά του. Κατηφεῖς καὶ ἐν ἀγωνίᾳ οἱ ἀξιωματικοὶ ἀκολουθοῦσι καὶ τὰς ἐλαχίστας κινήσεις, ψιθυρίζοντες ἐντὸς ὀλίγου φθάνομεν.

Μετ' ὀλίγον αἱ ἄκται ὠχρῶσιν, ἡ νύξ ἐπιρρίπτει τὸν φαῖον νέπλον, καὶ τὰ ἀμυδρῶς ἐπὶ τῆς ἀκτῆς φαινόμενα φῶτα ἀγγέλλουσι τὴν προσέγγισιν εἰς λιμένα. Ἐν τῷ πελάγει ἀκούεται ὁ μονότονος βόμβος τοῦ ἔλικος καὶ τὸ ἔρρυθμον βῆμα τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς γεφύρας. Τὴν στιγμήν ἐκείνην τὸ πλοῖον ἐξολισθαίνει βραδέως τῆς σκιερᾶς ἀκτῆς ἣν παρέπλεεν, εὐρίσκεται ἐντὸς κύκλου φώτων σκιαγραφίας ἀμόρφων ὄγκων καὶ λοφίσκων ὧν ἄνωθεν ἐρυθρωπῆ αἰωρεῖται ὀμίχλη, ὀφιοειδῶς ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀντανაკλωμένη. Διατάσσεται, stoper, καὶ τὸ σκάφος ἀνεπαισθῆτως προβαίνει μετ' ὀλίγον ἀκίνητῃ.

Πάντες σπεύδουσι περὶ τὸν ὑπουργὸν ἐκ τῶν κεφλογισμένων ὀφθαλμῶν τοῦ ὁποίου ἐξερεῦγονται λάμψεις ἰκαναὶ νὰ κατακάψωσι καὶ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἀλεξανδρείας (κα-

τά τινα Δεληγιαννικὴν διακοίνωσιν), περιμένοντες περαιτέρω διαταγὰς. «Κύριοι, λέγει, περὶ τοῦ κατορθώματος ἡμῶν θὰ ὀμιλήσῃ ἡ ἱστορία. Τὸ ὄνειρον τῶν προγόνων μας πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν ἐσπέραν ταύτην. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι ἐνώπιόν σας, ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἢ θὰ ὑψώσωμεν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς Πύλης ἢ θὰ κατασταθῇ παρανάλωμα τοῦ πυρός, ἢ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς θὰ ἀνεγειρώμεν στήλην ἐφ' ἧς θὰ ἀναγράψωμεν διὰ τοῦ ξίφους, ἐνταῦθα ἔκειτο ἡ Κωνσταντινούπολις. Πηγαίνω μόνος νὰ ζητήσω τὰς κλεῖς, λέγει βροντωδῶς, καθελκύσατε τὴν λάμβον, ἐὰν δὲ ἐντὸς μιᾶς ὥρας δὲν ἐπανέλθω καύσατε ἐξωλοθρεύσατε τὸ πᾶν . . . Κλονούμενος κατέρχεται εἰς τὴν λάμβον ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ, παρὰ τὰς θερμὰς τοῦ πληρώματος διαβεβαιώσεις, ὅτι εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς ἑλληνικῆς κυριαρχίας.

Οἱ πρῶτοι οὗς ἀπαντᾷ ἅμα πατήσας τὸ ἔδαφος εἰσι δύο στρατιῶται τοῦ ὀγδόου πεζικοῦ τάγματος εὐθύμως ἄδοντες παρὰ τὴν παραλίαν, οὗς ἐκλαμβάνει ἐν τῇ ἐξάψει του ὡς νιζάμιδες. Εἰς τὴν θέαν τῆς γυμνῆς σπάθης τῆς αὐτοῦ ἐξοχότητος ἔντρομος φεύγει ὁ εἰς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐνῶ ὁ ἕτερος

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἱερεὺς τῆς Φρεαττύος Πειραιῶς προσκληθεὶς νὰ μεταλάβῃ παιδίον τι ψυχορραγοῦν, ἀπήντησεν ὅτι ἀδὲν δύναται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἦτο τὸ παιδίον, διότι πιθανόν νὰ εἶχε κολλητικὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐφοβεῖτο μὴ τοῦ κολληθῆναι καὶ τοῦ ἰδίου· ἀλλ' ἂν θέλουν οἱ γονεῖς νὰ ἀποθάνῃ τὸ τέκνον τῶν χριστιανικῶς, ἅς τὸ φέρουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ τὸ μεταλάβῃ. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο!

Προχθὲς ὁ κ. Χρηστομάνος, καθηγητὴς, ἀνήγγειλε διὰ τοῦ *Διῶνος* ὅτι ὁσονοῦπῳ θὰ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῆς χυμικῆς ἀναλύσεως τοῦ ὕδατος καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐκ τύφου νὰ μὴ βιασθῶσι νὰ ἀποθάνωσιν, ἕως οὗ ὁ ἐντιμὸς καθηγητὴς τελειώσῃ τὰς μελέτας του, διὰ νὰ γνωρίζωσι τοῦλάχιστον οἱ ἄνθρωποι τὴν αἰτίαν, ἣτις ἐχρησίμειυσεν αὐτοῖς ὡς διαβατήριον διὰ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἰατρός τις ἐκ τῶν νέων ἐξερχόμενος ἐκ τινος οἰκίας τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἐξελιπαρεῖτο ὑπὸ δύο πτωχῶν γυναικῶν νὰ ἐπισκεφθῆ ἑκεῖ που πλησίον τῆς μὲν τὸ τέκνον πάσχον, τῆς δὲ τὸν σύζυγον. Ἄλλ' ὁ βαθὺς ἐπιστήμων ἔρριψεν ἐπ' αὐτὰς βλέμμα πλήρες περιφρονήσεως, ἐπέβη ὑπερηφάνως τῆς ἀμάξης του καὶ διέταξε τῷ ἀμαξιστῇ μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς τράβα. Εἴμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐντίμου τοῦτου ἱατροῦ.

Φαίνεται ὅτι προπαρασκευάζεται ἡ παρὰ τοῦ Δήμου ἐνοικίαισι ἢ ἀγορὰ τῶν ὑδάτων τοῦ Κασσαβέτη. Τέλος χάρις εἰς τὴν ἐπιδημίαν θὰ ἀναγνωρισθῶσι καὶ αἱ ἀξιώσεις τοῦ

Ἑβραίου τούτου. Ἄς καμαρώνῃ ὁ λαὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων τοὺς δημοτικοὺς συμβούλους τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε διὰ νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ τακτοποιήσωσι τὰς ἰδιαιτέρας τῶν ὑποθέσεις.

Τὸ ἐκαιδευτικὸν ἡμῶν σύστημα εἶναι τῷ ὄντι ἐλλιπέστατον ὄχι μόνον ἕνεκα τῶν ἀφθόνων ἀμαθῶν καὶ ἡμιμαθῶν οὗς παράγει, ἀλλὰ καὶ προσέτι διότι στερούμεθα βιβλίων καὶ πεπαιδευμένων καταλλήλων ὅπως σχολιασθῶσι κείμενα τινὰ οἷον τὰ ἐξῆς :

α' Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθεθῆ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς συμφορᾶς τυγχάνει ἢ μέχρι τοῦδε διοχέτευσις τοῦ Κεφαλαρίου, ὅπερ οὐδεὶς ἀληθῶς ἐπιστήμων ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ δημοσίᾳ, τὸ κατ' ἐμὲ, δι' ἄλλους μὲν λόγους, εἶναι ἀληθές, ἥτοι διότι ἐφρόνουν ἐπιζημίαν καὶ καταστρεπτικὴν τέσσαρσι κοινότησι τὴν διοχέτευσιν ταύτην, ἐκ συμπτώσεως ἔστω, ἐντόνως ὅμως ὅπως δῆποτε διεμαρτυρήθη καὶ ἀπέκρουσα τὴν διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος τούτου εἰς τὴν πόλιν διὰ μακρῶν, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἀπὸ τῆς 26 Ἀπριλίου τοῦ 1880, ὡς πᾶς τις δύναται νὰ ἴδῃ ἐν τοῖς ἐπισήμοις πρακτικοῖς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δημοσιευθεῖσι μάλιστα ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 1512 καὶ 1514 τοῦ 1880 φύλλοις τοῦ *Τηλεγράφου*.

Θὰ ἐρωτήσῃς τώρα, ἀναγνώστα, πόθεν τὸ κείμενον τοῦτο ; εἶναι ἀπόσπασμα ἢ συγγραφή ὀλόκληρος, εἶναι σοφὸς ἢ μωρὸς ὁ γράψας ; ὄχι, ἀπλοῦστατα, εἶναι δημοτικὸς σύμβουλος καὶ Δεβίδης.

Δὸν Κισσώτος ὁ τρυφερός.

Ἐν τῷ πυρετῷ τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν ἐξεπορδίσθη μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὡς δημοτικὸς σύμβουλος, καὶ εἰς ἐκ

καθελούται ὡς ἀπολιθωθεὶς. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἔρμᾳ ὡς ἀρπάζων αὐτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου.

— Σὲ συλλαμβάνω, κράζει, ὀδήγησόν με τάχιστα εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτάνου.

— Σουλ . . . τάνο ἀνάκ τορα . . Πλὴν ὁ στρατιώτης τυγχάνων ἐκ τῶν νοσημόνων ἐπιστράτων συνέρχεται τάχιστα ἐκ τῆς παραχῆς, ἀναγνωρίζει τὸν κ. ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργῶν καὶ ὀδηγεῖ αὐτὸν τρέχων πρὸς τὴν νομαρχίαν. Πλήθος περιέργων ἀκολουθεῖ τὴν φρενητειώδη πορείαν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν καγχασμῶν τῶν τῶν ἀγχιωπαίδων ἀνατρέπει κατὰ τὴν ὁρμὴν του δύο ἀχθοφόρους, δύο λοχίας, καὶ τρεῖς ναργιλίδες.

Βισέρχεται ὡς καταιγὶς εἰς τὸ νομαρχεῖον κραυγάζων δλαὶς δυνάμεισι τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτε εὕρεται αἰφνης ἀπέναντι τοῦ νομάρχου Χαλκίδος κ. Δυμπεράκη. Αἱ ἄλλεπάλληλοι συγκινήσεις καταβάλλουσι τὸν ἄνδρα. Αἱ σκιαὶ τοῦ Κανάρη, Μιαούλη, Πιπίνου, Παππανικολῆ ἐμφανίζονται ἀποστρέφουσαι τὰ πρόσωπα, καὶ ἡ αὐτοῦ ξιφῆρης ἐξοχότης πίπτει λιπόθυμος

W

Ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργῶν κ. Μπούμπουλης εἶχε κυβεύσει τὴν Χαλκίδα.

Κώνσταντ.